

εἰς τὸν λιμένα ». Ἐν ᾧ ἡμεῖς ὑπηρετοῦμεν τὴν διαταγὴν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τοῖς πυροβόλοις ἰστάμενοι, οὔτε πῦρ ἀνέψαντες, οὔδ' ἐπὶ τὸ παράπαν μαγειρεύσαντες, μόνον δὲ χυρίον τεταρτισμένον κρέας φαγόντες, κατέπλευσε πρὸς ἡμᾶς ἡ « Δαρμούθ », ὃ δὲ πλοίαρχός της σὺρ Θωμάς Φέλλοες ἐχειρέτισε τὸ ἡμέτερον. Ἐνταῦθα λοιπὸν συνέβη περίεργόν τι ἐρμηνεύον πῶς ἡ διατὶ κατόπιν ἐπῆλθεν ἡ ναυμαχία τῆς Πύλου.

« Σπένσερ! (ἐκράυ, ἄζεν ὁ σὺρ Φέλλοες μεγάλη τῇ φωνῇ, ὥστε νὰ τὸν ἀκούσωσιν ἀμφότερα τὰ πληρώματα καὶ δακτυλοδεικτῶν τοὺς Τούρκους); φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὰ ἀναγκάσωμεν σήμερον τοὺς ἔλκεινους τούτους νὰ ἀγωνισθῶσι ». Γελῶν ὁ Σπένσερ ἀπεκρίνατο « οὐχὶ Φέλλοες, σήμερον δὲν πιστεύω νὰ συναρθῇ ἄγῶν ». Περί τὴν ὁψίαν δέειλιν ἐπέτηρήσαμεν τὸ ἔσχατον ὁθωμανικὸν πλοῖον εἰσπλέον εἰς τὸν λιμένα καὶ ἐτηλεγραφήσαμεν διὰ σημείων τὰ εἰκότα. Ληξάντης τῆς ἀναχωρῆς, νοήσαντες οἱ ναύαρχοι ὅτι ἴκταν βραδέως προέκοπτον, ἀπεφάσισαν τῇ 20 ἑκτωβρίου ἡμέρᾳ σαββάτῳ νὰ εἰσπλεύσωσι καὶ ἀγκυροβολήσωσι μετ' ὅλου τοῦ συμμαχικοῦ στόλου, πεποιθότες ὅτι ἡ ἐπίδειξις αὕτη θὰ ἐσωφρόνιζε τὸν Ἰβραήμ. Ὁ γαλλικὸς καὶ ὁ ἀγγλικὸς στόλος πρῶτος ἐδράμε τῇ 2 μ. μ. Οἱ Ῥώσοι διὰ λόγους οὐδέποτε ἀκριβῶς ἐρμηνευθέντας, ἔλειναν σχεδὸν μίαν ὥραν ὀπισθεν καὶ ἀπεδείχθησαν τελευταῖον ἀνωφελεῖς. Ἦ φρεγάτα. « Δαρμούθ » μετὰ τοῦ Φέλλοες ἡγκυροβολήσεν εἰς τὸν νοτιανατολικὸν βραχίονα τοῦ λιμένος ἐγγὺς πλοίου τουρκικοῦ. Μετ' ὀλίγα λεπτά μία τῶν ἀκάτων τοῦ « Δαρμούθ » ἐχωρίσθη ἀπὸ τῆς φρεγάτας καὶ ἐκωπηλάτησε πρὸς τὸ πυρπολικόν. Τὸ πυρπολικὸν ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ πληρώματος τῆς λέμβου, ἥτις ὅμως τὸ ἀντιπροσέβαλε βοηθουμένη καὶ διὰ τῶν τουφεκίζόντων ἀπὸ τῆς « Δαρμούθ ». Αἱ ἀλύσεις τοῦ πυροβολικοῦ διεκόπησαν, ἔτρεχε δὲ τοῦτο ἀνὰ μέσον φίλων καὶ ἐχθρῶν. Οἱ τέως μετ' ἀπαθείας θεώμενοι Τούρκοι ἐδράμον πάντοθεν ἐπὶ τὰ πυροβόλα των. Ἰδὼν τὸ ἀπαίσιον συμβῆν ὁ σὺρ Ἐδουάρδος ἔστειλε ταχέως τὴν λέμβον του καὶ τὸν διερμηνέα του πρὸς τὸν τούρκον ναύαρχον ἐπ' ἐλπίδι νὰ ἀναστείλῃ τὸ καλὸν παρὰ πάντας περὶ τὴν ναυαρχίαν, τοῦρκός τις ἐπυροβόλασεν ἐκ τῆς ὁπῆς καὶ ἐφόνευσεν τὸν διερμηνέα. Ἦ τουρκικὴ σημαιοφόρος ἐξηκόντησεν αὐτὴ πῦρ κατὰ τῆς « Ἀσίας ». Ἦ « Δαρμούθ » ἦνοιξε τὸ πῦρ κατὰ τοῦ πυρπολικοῦ, 4 ἢ 5 φρεγάται ἐκ τῆς βορειοδυτικῆς πλευρᾶς τοῦ κόλπου, ἐνθα

μόλις εἶχόμεν ἀγκυροβολήσας, ἦνοιξαν πῦρ κατὰ τοῦ « Ταλβότ » πρὶν εὖρωμεν ὑποστηρικτάς, ὃ δὲ γενικὸς ἄγῶν κατέστη ἀπαράιτητος. Μετὰ μίαν ὥραν, πρὸς μεγάλην ἡμῶν δυσἀρέστησιν, εἰσέπλευσαν οἱ ῥάθυμοι Ῥώσοι. Οἱ διωρισμένοι εἰς αὐτοὺς τόποι προκαταληφθέντες ἦσαν ἀπρόσιτοι. Μία τῶν φρεγατῶν ἐρύψε μεγάλην σφαῖραν εἰς τὸ « Ταλβότ » καὶ ἐφόνευσεν ἓνα ναύτην ἐκ τῶν ἡμετέρων. Θαυμαστὴ ἦτο ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη καὶ ἀνδρεία τῶν Τούρκων, οἵτινες δὲν ἔπαυσαν ἀγωνιζόμενοι καὶ ἀφ' οὗ τὸ πῦρ προέβη μέχρι τῶν μεγάλων αὐτῶν ἰστών. Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐκαίοντο τὰ σκάφη των. τὰ πυροβόλα των θερμαινόμενα ἐσχίζοντο, τὰ δὲ τεμάχια τούτων ἐπιπτον εἰς τὰ καταστρώματα ἡμῶν ὅτε δὲ ἀνέτειλε τὸ χριστιανικὸν σάββατον, ἡ ἡμέρα τοῦ Τραφαλγάρ, ὁ τουρκικὸς στόλος ἐξ 100 πλοίων πολεμικῶν, φορητῶν κλπ. εἶχε μεταποιηθῇ εἰς εἰρήπια καταστροφῆς· πάντα ἐκάησαν, κατεβυθίσθησαν, ἐναμάχησαν καὶ ἦσαν σιωπηλά ὡς ὁ τάφος. Ἐκ τῶν ἡμετέρων εἰς ἐφόνευσαν καὶ 20 ἐτραυματίσθησαν ἐπὶ τοῦ « Ταλβότ ». Ἐντεῦθεν, κύριε, νοεῖτε ὅτι τῆς παρὰ τὴν Πύλον ναυμαχίας δὲν προκατήρξατο ὁ Ἰβραήμ, ὁ ζητήσας νὰ ἀποστείλῃ κρύφα τὸν ἡμισὺν τοῦ στόλου εἰς Πάτρας, οὐδὲ παρήγγειλε τῷ Φέλλοες νὰ ἀγκυροβολήσῃ οὕτω ἐγγὺς τοῦ τουρκικοῦ πυρπολικοῦ, ὥστε νὰ κόψῃ τὰς ἀλύσεις του. Ὁ Φέλλοες ἀπέτυχεν ἐν τῷ κόλπῳ τῶν Πατρῶν, ἀλλ' ἐπέτυχεν ἐν Πύλῳ νὰ βιάσῃ τοὺς « ἔλκεινους » εἰς ἀγῶνα. Ἐνταῦθα ἐγκτεται ἡ ἀνυπερβλήτος δυσχέρεια τοῦ πλησιάζειν ἀλλήλοις ἐνόπλους ἄνδρας πολεμίους διότι θάττον ἢ βράδιον πρέπει οὗτοι νὰ συμπλακῶσιν.

W. J. Nelson Neale.

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ χρόνου)

~~~~~

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΑΙ.

Οἱ Ἑβραῖοι παρέθετον πάντοτε τὸν καλλίτερον οἶνον ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ συμποσίου, ὅτε δὲ ἐπροχώρουν εἰς τὸ γεῦμα καὶ ἡ γεῦσις ἐγένετο ἀνεπαίσθητος, ἔφερον τὸν κατωτέρα τὰς ἀξίας οἶνον εἰς τοὺς συνδαιτημόνας.

Οὐκὰ τοῖς Ῥωμαίοις παρουσίαζον εἰς τοὺς συνδαιτημόνας πλήρη καὶ λεπτομερῆ κατὰλογον τῶν διαφόρων φαγητῶν, ὥπως ἕκαστος τρώγῃ τὰ ἀρέζοντα αὐτοῦ.

Οὐδείς σχεδὸν ἀγνεῖ· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἔτρωγον ἐξηπλω- δας εἰς τὰ ἀγαθὰ πνεύματα καὶ καίοντες τινα τῶν περισ-
μένοι ἢ ἐστηριγμένοι ἐπὶ τῶν ἀγκώνων. Ἐποποθέτουν κευμάτων. Ἡ θυσία αὕτη ἐκαλεῖτο *protervia*.

συνήθως τὰς κλῖνας περὶ τὰς τρεῖς πλευράς τετραγώνου Μετὰ τὸ τέλος τοῦ συμποσίου οἱ συνδαιτημόνες ἀ-
τραπέζης εἰς τρόπον ὥστε μία πλευρὰ νὰ μένῃ ἐλευθέρᾳ νερόχρηστοί εἰς τὰ ἴδια ἐλάμβανον δῶρα παρὰ τοῦ οἴκο-
διὰ τὴν ὑπηρεσίαν. Ἦτο δὲ δι' αὐτοὺς ταντάλειος ποινὴ δεσπότου. Ἡ Κλεοπάτρα, μετὰ τὸ λαμπρὸν γεῦμα, ὅπερ
τὸ νὰ τρώγῃσι καθήμενοι, ὡς ἡμεῖς συνειθίζομεν τανῦν. ἐν Κιλικίᾳ προσήνεγκε τῷ Μάρκῳ Ἀντωνίῳ καὶ τοῖς ἄ-
λλοις δὲ μόνον ἔτρωγον καθήμενοι, ὅτε κατεβάλλοντο ζωματικοῖς τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων, ἐδωρήσατο
ὑπὸ τῆς ἀπειπισίας, ὅτε ἡμέλουν ὅλως τὰ τῆς εὐζωίας αὐτοῖς κλῖνας, σκευὴ καὶ πᾶν ὅ,τι εὐρέθη ἐπὶ τῆς τρα-
πιδῶν, ἢ ὅτε ὠθούμενοι ὑπὸ αὐστηρότητος ἐπέβαλλον πέζης· περιπλέον δὲ, φορεῖα ὅπως μεταφέρωσιν αὐτοὺς
εἰς ἑαυτοὺς στερήσεις καὶ τιμωρίας. Ὡς ἰδιαίτερον ἀπό- εἰς τὰ ἴδια μετὰ τῶν ἀφρικανῶν δούλων, οἵτινες ἐκόμι-
δειν θλίψεως καὶ πένθους παρετήρησαν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐν ζον αὐτά.
Φαρσάλους μάχης ὁ Κάτων δὲν ἐξηπλώθη πλέον ὅπως ὁ βασιλεὺς τοῦ Λοάγγο, ἐν Ἀφρικῇ, ἔχει δύο οἰκίας
γευματίζῃ, καὶ ὁ Διόδωρος μεταξὺ τῶν μεγαλειτέρων ὡς ἐστιατόρια, εἰς τὸ ἐν τρώγει καὶ πίνει, εἰς τὸ ἑτερονι
μόχθων τοῦ Πομπηίου ἀριθμεῖ καὶ τὸ ὅτι οὗτος ἔτρωγε Ἐπιτρέπεται νὰ τὸν ἴδῃ τις πίνοντα, ἀλλ' ἀπαγορεύεται
καθήμενος ἐν καιρῷ πολέμου. ἐπὶ ποινῇ θανάτου τὸν νὰ ἴδῃ τις τρώγοντα. Τί καλὸς
βασιλεὺς!

Ἐν Ῥώμῃ ἐζητοῦντο τόσοι κυθίσκοι, ὅσα γράμματα ἀπὸ τῶν
ἀπὸ τῶν ἐκείνου εἰς οὐ τὴν ὑγίαν ἐπινον. Πόσον δὲ ὠραῖον ἦτο τὸ ὅτι οὗτος ἔτρωγε
κοινοῦ.

Ἐν Ῥώμῃ ἕκαστος συνδαιτημὼν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ
τὸ χειρόμακτρον αὐτοῦ. Ὁ Κάτουλλος ἀπειλεῖ θανάτω
τινὰ, ὅστις τῷ ἔκλεψε τὸ χειρόμακτρον αὐτοῦ, καὶ ὁ Μιρ-
τιάδης σημειοῖ ὅτι Ἑρμογένης τις βλέπων, ὅτι οὐδείς ἔ-
φερε χειρόμακτρον, φοβούμενος μὴ κλαπῇ, ἔπρε τὸ τρα-
πέζομακτρον.

Τοῦτο ἐν τούτοις φέρεται μικρὰς ἐξηγήσεως. Παρ' ἡμῖν
ἡ ἰσότης βασιλεύει μετὰ τῶν συνδαιτημόνων, καθ' ὅσον
τοῦλάχιστον ἀφορᾷ τὰ χειρόμακτρα· ἀλλὰ ταῦτα ἐν
Ῥώμῃ ἦσαν πολυτελείας ἀντικείμενον· διότι τὰ περι-
κλῶν μετὰ χρυσοῦς, πορφύρας, κεντήματα ἐκ χρυσοῦ
καὶ μαργαριτῶν. Τί σημειοῦσι τὰ κασμίρια τῶν σημε-
ρινῶν δεσποινῶν ἡμῶν πρὸς τὰ χειρόμακτρα τῶν ἀρχαίων
Ῥωμαίων; Ἐκ τούτων λοιπὸν ἐννοεῖ τις πόσην ἕκαστος
εἶχε προσοχὴν εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ ἐν τῷ θυλακίῳ αὐτοῦ
τὸ ἑαυτοῦ, καὶ ὅτι χειρόμακτρον ἀξίας δυσκολίων ἢ τρι-
σχιλίων σεστέρων ἔφερον εἰς πειρασμὸν τοῦς κλέπτας.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἐξέλεγον βασιλέα τοῦ συμποσίου ἐνίοτε
κατὰ τύχην καὶ πολλάκις διὰ τῶν κύβων. Ὑπερεδύντο
δὲ ν' ἀκολουθῶσι τοὺς νόμους τοῦ μονάρχου τούτου, νὰ
πίωσιν ὡσάκις καὶ ὅσον οὗτος διέταττε κτλ.

Μεταξὺ τῶν ἐθίμων πολλὰ ἦσαν ὀρθοπευτικά. Εἰς τὸ
τέλος δὲ τῶν συμποσίων προσήγοντο, κάμνοντες σπον-

Ἡμεῖς τῶν τρώγομεν καθήμενοι ἐπὶ καθεκλῶν. Οἱ
Τούρκοι κάθονται χαλαρὰ ἢ ἐπὶ τῶν πτερνῶν. Οἱ Ἰάπωνοι,
τρώγουσι γονατίζοντες. Παρ' ἡμῖν μία τράπεζα χωρι-
μεῖται διὰ πολλοὺς παρὰ τοῖς Κινέζοις, ἕκαστος ἔχει ἰδίαν
τράπεζαν χωριστά. Ἡμεῖς φιλεύομεν τοὺς φίλους ἡμῶν,
προσκαλοῦντες αὐτοὺς διὰ τοῦ ἡμετέρου παραδείγματος
νὰ τιμῶσι τὴν ἐορτήν. Παρ' ἄλλοις ἀνατολικῶς λαοῖς,
ὁ ἀμφιτρώγων δὲν τρώγει ποσῶς, καὶ οἱ Κινέζοι μάλιστα
ἀπομακρύνονται πρὸς πλειότεραν τῶν προσκαλουμένων
ἀνάπαυσιν.

Ὁ Βερολίνιος Γορρίλλας. — Ὁ ἐξ Ἀφρικῆς εἰς Βε-
ρολίον κομισθεὶς γορίλλας ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ κομισάντος
αὐτὸν Δόρος Φαλκενστάιν ἀντὶ 20,000 μάρκων εἰς τὸ
Ζωολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Βερολίνου. Ἐγχε ἑλικιὰν τριῶν
ἐτῶν καὶ 10 μηνῶν, ὕψος 3 3/4 ποδῶν, καλύπτεται δὲ
διὰ μελαινῶν τριχῶν τὸ πρόσωπον ἔχει μέλαν ὡς ἀν-
θρακί, ὡσαύτως καὶ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας. Αἱ χεῖ-
ρες εἰσι τὸ μᾶλλον καταπληῆστον μέρος αὐτοῦ, διὰ τὴν
ἐμοιότητα αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους· συνήθως βαίνει
ἐπὶ χερσὶν καὶ ποδῶν. Ὅταν θέλῃ νὰ παρατηρηθῇ παρὰ
τινος, κροτεῖ τὰς χεῖρας ἰσχυρῶς. Ἐνίοτε περιτυλίσσεται
ἐντὸς μανδύου ὃν φέρει, ἢ διακινεῖται ἐπὶ αἰώρας ἢ
ἔχει ἐν τῷ δωματίῳ του. Ὁ ποῦς του ὁμοιάζει πλειό-
τερον πρὸς τὸν τοῦ ἀνθρώπου ἢ πρὸς ἄλλου πηχέου,
ἀλλ' οἱ δάκτυλοι εἰσι μακρότεροι τῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ

εὐθετώτεροι πρὸς δράξιμον. Δὲν ἔχει οὐρανόν. Σπανιώτατα ἵσταται ὁρῶντες ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡ προσφιλέτης αὐτοῦ στάσις εἶναι νὰ κάθηται ἐπὶ τοῦ πατώματος καὶ νὰ σφίγγῃ εἰς τὴν ἀγκάλην του ῥάβδον ἢ ἀλεξίβροχον, πολὺ δὲ εὐχαριστεῖται λαμβάνων ἀλεξίβροχον, καίτοι δὲν εἶναι πάντοτε ἄξιος τοιαύτης ἐμπιστοσύνης, διότι ἔχει τὴν τάσιν νὰ τὸ ἀνοίγῃ διὰ νέου τρόπου καὶ ταχέως, οὐδὲν δὲ ἀλεξίβροχον δύναται ν' ἀντίσχη εἰς τὴν μεγίστην δύναμιν τῶν μυῶν τοῦ βραχίονος καὶ τῆς σιαγῶνός του. Ἢ συνήθως τροφὴ τοῦ εἶσι χόρτα, ἀπλήστως δὲ τρώγει αὐτά. Τὴν πρωτὴν τῷ δίδωσι γάλα καὶ καρπούς. Τὴν μεσημβριαν ἔχει λεκανὴν πλήρη βραστοῦ ὀρυζίου. Τὸ ἀπόγευμα καὶ ἐτέρας καρπούς καὶ οἶνον μὲ ὕδωρ. Τὸ ἑσπέρας λαμβάνει πλεόπετον γάλα, τοῦτο δὲ μὲ ἄρτον καὶ βούτυρον καὶ ὠά. Κοιμᾶται τὴν ὀγδόην ὥραν τῆς ἑσπέρας καὶ ἐξυπνᾷ τὴν ὀγδόην τῆς πρωίας. Καί τοι λίαν νεαρός, ἔμαθε νὰ καπνίζῃ ὅταν τὸ σιγαρέτον εἶναι ἐντὸς σύριγγος, διότι ἡ γεύσις τοῦ καπνοῦ τὸν ἀηδιάζει. Ἐξάγει τῶν εὐρέων βωθῶνων του νέφη καπνοῦ. Διακόσμαι χιλιάδες ἀνθρώπων ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν ἐν Βερολίῳ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 28 1876. Ἀφοῦ τόσον προῶως ἔμαθε νὰ καπνίζῃ καὶ νὰ πίνῃ, ἐλπίζεται ὅτι ταχέως θέλει ἀποκτήσῃ καὶ τὰ ἄλλα τὰ διακρίνοντα σήμερον τὸν πεπολισμένον κόσμον.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Τοῦ παρελθόντος τὰς νεφέλας
 Ὁ νοῦς μου ὅταν διασχίζῃ
 Παρήγορον καὶ μάγον σέλας
 Μακρόθεν τότε θεωρῶ,
 Καὶ Κόσμος ἐξάλλος θαρρῶ
 Τὴν ὑπαρξίν μου κατοπτρίζει.

Ὁ! πόσον ἐνθους ἡ ψυχὴ μου
 Τὸ ρεῦσαν ὄνειρον λατρεύει
 Τὴν χθὲς σημαίνουν οἱ παλμοί μου
 Καὶ εἶμαι σήμερον νεκρός·
 Ἄλλοτε ἔζησα... πικρός
 Μοὶ εἶν' ὁ βίος ᾗδ' ἡ χλεύη.

Τὸ μέλλον δὲν ποθῶ ἐκεῖνο.
 Εἶν' ἀδελφόν, αἰνίγμα ἔτι·
 Ἀρχαίαις ἐποχῆς προκρίνω
 Νὰ ᾄμαι λάτρης ἀτυχίας.
 Μὲ πόνον θλιβεραῖς ψυχῆς
 Τὰ παιδικὰ μου κλαίω ἔτη.

Μὲ πόσῃ γοητείαν ῥέει
 Ἢ πρώτη μὰς ζωὴ ἐκείνη!
 Ἀρωματ' ἀφελείας πνέει
 Ὅπως ὁ θύμος τοῦ βουνοῦ,
 Καὶ διὰ νάματος ἄγνοῦ
 Τὰ πταίσματά μας ἀποπλύνει.

Τοιαύτης πλάνου ἡλικίας
 Ποθῶ τὴν Ἀἴγλην ν' ἀτενίσω,
 Ἀλλὰ σθεσθείσης ὀπτασίας
 Ἐναγκαλίζομαι κενόν·
 Οἴμοι! τὸν νόμον τὸν κοινόν
 Πρέπει τυφλῶς ν' ἀκολουθήσω.

Η ΣΦΑΓΗ ΤΗΣ ΚΑΒΑΡΝΑΣ.

Γιατ' ἡ Καβάρνα καίεται; Γιατὶ πέφτουν τουφέκια;
 Τὶ φλόγες καὶ καπνοὶ παντοῦ πετοῦν μὲ τὸν ἀέρα;
 Θαρρεῖς χιλιάδες πέφτουν ἐκεῖ ἀστροπελέκια,
 Καὶ σύννεφα δόλωμαυρα σκοτίζουν τὴν ἡμέραν!

Μὴ τύχῃ γάμοι γίνονται; Μὴ τύχῃ καὶ Γιωρτζάροι;
 Ἀχ! Οὔτε γάμοι γίνονται, οὔτε γιωρτὴ δὲν ἔχουν,
 Οἱ Τούρκοι μπῆκαν τὰ σκυλιὰ, καὶ ἀρχίνησαν νὰ σφάζουν
 Γυναίκας, γέρους καὶ παιδιὰ ὡσὰν θηρὰ τοὺς τρέχον.

Φωναὶς θαθεῖα, ἀλλαλαχοί, καὶ τῷ σπαθιῶν οἱ κρότοι
 Ἀκούονται ἀλύπητα εἰς τὰ κορμιά νὰ πέφτουν,
 Νὰ... Φαίνονται Κυρκάσιοι νὰ πελεκοῦνε πρῶτοι!
 Καὶ πρῶτοι τρέχουν σφάζοντες καὶ καίοντες
 [κλέφτον.]

Ὁ! πόσα πέφτουν κορμιά ε' τὴ λύσσα τὴ μεγάλη
 Ἰδετ' ἐκεῖ τὰ πτώματα ε' τὸ χῶμα· Ἐκπλωμένα